

OGLAŠAJTE V
NAJBOLJŠEM
SLOVENSKEM
ČASOPISU V OHIU

★
Izvršujemo vsakovrstne
tiskovine

ENAKOPRAVNOST

EQUALITY

NEPOVIŠEN DNEVNIK ZA SLOVENSKE DELAVCE V AMERIKI

ADVERTISE IN
THE BEST
SLOVENE NEWSPAPER
OF OHIO

★
Commercial Printing of
All Kinds

VOL. XXXII. — LETO XXXII.

CLEVELAND, OHIO, WEDNESDAY (SREDA), JANUARY 19, 1949

ŠTEVILKA (NUMBER) 13

Domače vesti

Banket lovcev

Člani St. Clair Rifle & Hunting kluba, ki še niso prejeli svojih vstopnic za banket, so prošeni, da se zgledajo v Kramer's Tavern na 747 E. 185 St. ali pa v Hecker Tavern na 1194 E. 71 St., kjer jih lahko dobijo.

Licence za pse

Jutri je zadnji dan, da si lahko nabavite licence za pse za tekoče leto, brez da bi bilo treba plačati dodatno globo. Te licence si lahko nabavite tudi v slovenski trgovini Glenville Pet Shop, ki jo vodi rojak J. Cedilnik na 10638 St. Clair Ave.

Seja farmskega odbora

V četrtek zvečer ob 7:30 uri se vrši seja Farmskega odbora SNPJ v Slov. del. domu na Waterloo Rd. Prosi se vse odbornike, da se gotovo udeležijo.

Zanimivo poročilo

Nocoj ob 7:30 uri se vrši redna mesečna seja krožka št. 2 Prog. Slovenk v Slov. nar. domu na St. Clair Ave. Po seji bo podala Mrs. Josephine Zakrjask zanimivo poročilo o svojem potovanju na svetovno konferenco demokratičnih žena, ki se je vršila pretekli mesec v Budimpešti. Članice so vabljene, da pridejo točno ob času na sejo, po seji bo pa dovoljen vstop tudi nečlanicam in prijateljem, ki se zanimajo za poročilo.

DIJAKI HOTELI UNIČITI SOLO Z DINAMITOM

BELLEFORTE, Pa., 16. jan. —Včeraj sta bila obsojena v poboljševalnico dva dijaka, ki sta hotela z dinamitom pognati v zrak šolo.

Dijaka, stara po 14 let, sta izjavila, da sta ukradla 180 dinamitnih nabojev, jih postavila v avditorij šole in hotela vzgati zažigalno vrvo. Toda dva ostala dijaka, ki sta sodelovala v tej "zaroti proti šoli", sta se ustrašila in še pravočasno razkrila policiji namene šolomrženje.

Policijski šef mesta je izjavil, da se dijaki očitno niso zavedali, da so imeli dovolj dinamita, da bi lahko uničili štiri "bloke" mesta.

Nov grob

Cpl. FRANK HREN

Truplo pokojnega Cpl. Frank Hren, ki je zginil svoje življenje v bitki 29. junija 1944 v Normandiji, je bilo prepeljano v Cleveland za pokop. V službo domovine je bil vpoklican 21. decembra 1942 in je služil pri artileriji. Rojen je bil v Clevelandu in je graduiral iz Collinwood High šole. Delal je pri Marquette Metal Products Co. Ob času smrti je bil star 26 let. Tukaj zapuščata očeta Joseph Hren, brata Josepha in sestro Frances. Družina stanuje na 1266 E. 173 St. Pogreb se bo vršil v soboto zjutraj ob 10:30 uri iz Bolton pogrebnega zavoda, 19309 Nottingham Rd., v cerkev Marije Vnebovzete in nato na vojaški oddelk na pokopališču Calvary. Vojaški pogrebni obredi bodo pod vodstvom Euclid Post American Legion. Truplo bo položeno na mrtvaški oder v četrtek popoldne.

ZAPADNE SILE SE NE MOREJO SPORAZUMETI GLEDE NEMČIJE

Na pogajanjih za združitev treh zapadnih zon prišlo do razdora

BERLIN, 18. jan. —Danes so obveščeni krogi naznanili, da je med tremi zapadnimi silami —Zedinjenimi državami, Anglijo in Francijo—prišlo do popolnega nesoglasja v zvezi z združenjem treh zapadnih zon Nemčije.

Skoro vsa glavna vprašanja, o katerih so razpravljale vojaške vlade treh sil, so ostala nerešena.

Pred šestimi meseci so se zapadne sile na Londonski konferenci sporazumele, da bi zapadne zone Nemčije morale imeti skupne ekonomske, trgovinske in vojaške smernice, toda uresničenje tega načrta ni uspelo.

Vojaški guvernerji treh sil so imenovali posebne odbore za združitev zapadne Nemčije. V tem odboru so se nahajali: za Anglijo zastopnik vojaškega guvernerja major gen. Nevil C. D. Brownjohn, za Zedinjene države poseben svetovalec Joseph A. Panuch in za Francijo minister Maurice Sabatier.

Nesoglasja, ki so povzročila zastoj

Obveščeni krogi pravijo, da je do zastoja pri pogajanju prišlo radi cele vrste vprašanj. Voja-

ške vlade treh sil se zoperstavljajo vsakemu omejevanju pooblastil in ne želijo, da bi medsebojno delile oblast. Poskus, da se ustanovi skupni glavni stan treh vojaških vlad, je propadel.

Anglija in Francija se zoperstavljata, da bi v prid bolj splošni kontroli izročili kontrolo nad nemško industrijo v svojih okupacijskih zonah.

Nadalje je prišlo do nesoglasja med Francijo z ene in Anglijo ter Zedinjenimi državami z druge strani glede vprašanja, kakšna pooblastila naj bi imeli sami Nemci. Francija želi strogo nadzorovanje Nemčije, medtem ko Zedinjene države zagovarjajo bolj milo.

Zgleda, da so načrti za združitev treh zapadnih zon Nemčije za enkrat propadli in da bo moral priti do direktnih pogajanj med Washingtonom, Parizom in Londonom.

Anglija ne bo napadla Žide, pravi zunanji minister Bevin

LONDON, 18. jan. —Zunanji minister Ernest Bevin je danes preprečil trpke parlamentarne debate, ki je zagotovil, da Anglija nima nobenih načrtov za agresivne akcije proti Židom, da bi podprla svoje arabske zaveznike.

V parlamentu, ki ga je sprejel z nezaupanjem in jezo, je Bevin uspel predložiti splošne debate glede Srednjega vzhoda do prihodnjega tedna, ko se bo soočil z vsemi svojimi nasprotniki, vključno z opozicijo v svoji lastni Delavski stranki, ki ga hoče spraviti s položaja zunanjega ministra radi njegove zavožene politike v Palestini.

Bevin je izjavil, da bi javne diskusije glede Palestine lahko ogrozile tekoča pogajanja med Izraelom in Egiptom. Zunanji minister je povedal, da je Anglija storila vse, "da bi prišlo do poravnave med Izraelom in arabskimi državami."

V svojem poročilu je Bevin dalje izjavil, da je Anglija pristala, da izpusti vse Žide v vojaških letih iz svojih koncentracijskih taborišč na otoku Kipru in sicer takoj, ko bodo Židje preskrbeli transportacijska sredstva.

Žide so Angleži internirali na otoku Kiper še za časa svojega mandata nad Palestino, ker so protipostavno skušali priti v sveto deželo. Izraelska vlada pa se je pritožila, da jih Anglija ne sme več držati v taboriščih, ker je njen mandat nad Palestino končal.

V vprašanje nekega poslanca je Bevin rekel, da se Arabci ni vprašalo za dovoljenje, da se izpusti židovske interniranice.

Churchill pristal, da se debate preloži

Bivši angleški ministrski predsednik in voditelj Konservativne stranke Winston Churchill, ki je eden najtrpkejših Bevinovih nasprotnikov, je

prištel, da se debate preloži za prihodnji teden. Toda opozoril je, da se bodo debate na vsak način morale začeti.

Churchill je opomnil, da so angleške čete bile poslane v Aqabo, transjordansko pristanišče in opozoril, da bo prihodnji teden zahteval pojasnilo glede sestreljenih angleških letal.

Churchill in komunist Willie Gallacher sta oba pritiskala na vlado, naj prizna židovsko državo Izrael. Toda Bevin je rekel, da priznanje izraelske države "ni lahka zadeva" in da je vlada naletela na resne nepravilnosti, ko je priznala indoneško republiko.

Anglija bo morala priznati židovsko državo

Medtem pa časnikarska agencija ONA poroča, da je angleška vlada odločila, da bo v osmih dnevih priznala židovsko državo v Palestini. Ta sklep je bil odobren na včerajšnji viharji seji vlade.

ANGLIKANCI ODOBRILO ARETACIJO KARDINALA BUDIMPEŠTA, 18. jan.

Madžarska anglikanska cerkev se je danes pridružila ostalim verskim skupinam in odobrila aretacijo katoliškega kardinala Mindszentya.

V svoji izjavi pravijo anglikanski škofje, da samo "politični katolicizem prihaja v nesoglasje z državo" in pristavljajo, da bi politične aktivnosti kardinala Mindszentya prepovedala "vsaka vlada."

Mindszenty je po zagotovitvi škofov bil "tipični predstavnik političnega katolicizma."

Ameriški uradniki želijo ohraniti Nemčiji tovarne

WASHINGTON, 18. jan. —Ameriški uradniki so se danes pripravili na trpka nesoglasja z Angleži in Francozi glede usode nemških tovarn, ki so že bile določene za reparacije.

Ameriški načrt je, da se ohrani 150 za reparacije določenih nemških tovarn, češ da so potrebne za "obnovo Evrope."

Ravnatelj Marshallovega načrta Paul Hoffman, je priporočil ohranitev omenjenega števila tovarn, odnosno, da se tovarne ne izroči državam, katerim so bile namenjene na račun vojne odškodnine.

Lani v jeseni so Angleži in Francozi viharno protestirali, ker so Američani ustavili delitev nemških tovarn državam, katerim so bile določene.

Francoski profesor se zagovarja radi poučevanja "ljubezni"

LOS ANGELES, 18. jan. —Francoski Claude Marsan, star 39 let, ki pravi, da je "profesor" in "specialist za ljubezenske zadeve," je danes na sodnijski skušal dokazati, da so njegova "ljubezenska predavanja" popolnoma "znanstvena" in "izobraževalna."

Skupaj s "profesorjem" so policaji prignali pred sodnijsko njegovo pomočnico, 24 let staro "profesorico" Miss Barbaro Weir, ki je bila navzoča pri vsakem poučnem predavanju francoskega večerjaka. Oba sta se na sodnijski zagovarjala radi "razuzdanih in nedostojnih predstav."

Do obravnave je prišlo po policijskem pogonu pretekega novembra, ko so francoskega "profesorja" zasačili na delu. "Predaval" je skupini študentov in študentk.

Kot priča je najprvo nastopil neki policaj, ki je izjavil, da je "profesor" Marsan začel predavanje z ugotovitvijo, da so kakor v vseh ostalih zadevah "Američani prenašli ljubezni."

Kar se tiče Miss Weir je ta preveč stvarno razkazovala teoretska izvajanja francoskega izvedenca. Neki 19 let star študent je izjavil, da je Miss Weir stala na pozornici oblečena v prozorno obleko. Rdeč do ušes je študent povedal:

"Mogli ste videti skozi obleko."

Neki drugi študent pa je izjavil, da je "krščan," da se namerava oženiti in da je šel na predavanje, da se seznani z ljubezenskimi zadevami. Pristavil je, da je naučil mnogo.

"Profesorja" Marsana so pred tem izgnali iz Las Vegasa, ko je skušal tudi tam poučevati "tehniko ljubezni." V Nevadi pa so mu kar nakratko povedali, da so tamkajšnji možiki že "dovolj izobraženi" na tem polju.

UČITELJI KATOLISKE SOLE NA STAVKI

MONTREAL, 17. jan. —Danes je zastavljalo več kot 1.500 učiteljev montrealskih katoliških šol. Vsled stavke je kakšnih 50.000 učencev na nepričakovanih počitnicah.

Katoliški učitelji zahtevajo minimalno letno plačo v znesku \$3.500 za moške, \$2.500 pa za ženske.

Sovjetska zveza zavrgla prošnjo za posredovanje v kitajski vojni

Ločena obravnava za komunističnega voditelja Fosterja

NEW YORK, 18. jan. —Federalni sodnik Harold R. Medina je danes odločil, da se bo obravnava proti predsedniku ameriške Komunistične stranke Williamu Z. Fosterju vršila ločeno od obravnave proti ostalim komunistom, ki so obtoženi, da so "delovali za nasilno strmo-glavljenje vlade Zedinjenih držav."

Foster, ki je star 67 let, je resno bolan na srcu.

Istočasno je sodnik zavrgel zahtevo obrambe, da se obravnava preloži, ker da je Foster nužno potreben za obrambo ostalih obtoženih komunistov. Odvetniki so zahtevali preložitve obravnave za 15 do 90 dni, ker da niso imeli dovolj časa, da bi pripravili obrambo.

Obramba je tudi zahtevala, da se zavzre poroto, ki je dekriminacijsko sestavljena od samih bankirjev in industrialcev. V svoji izjavi so povedali, da je sistem južnega federalnega distrikta New Yorka takšen, da so iz porote izključeni siromašni sloji, črnci, židje, ženske in pripadniki manjšinskih strank.

Gus Hall bo govoril v soboto v Clevelandu

Ohijski predsednik Komunistične stranke Gus Hall in član Centralnega odbora stranke Robert G. Thompson bosta v soboto ob 9 uri zvečer govorila na javnem shodu v Paradise avditoriju na 2226 E. 55 St.

Oba govornika sta med dvajsetimi vodilnimi komunisti, ki se v New Yorku zagovarjajo proti obtožbam, da so pripravljali "zaroto za nasilno strmo-glavljenje vlade."

Nemški komunist na zatožni klopi

DUESSELDORF, Nemčija, 18. jan. —Angleške oblasti so prepovedale nemškim komunistom prirejanje javnih shodov, ker je skupina kakšnih 1.000 komunistov prepevajoč "internacionalo" vkorakala v sodno dvorano, kjer se je vršila obravnava proti njihovega voditelju Maxu Reimannu.

Obravnava proti Reimannu je bila preložena do 27. januarja. Komunistični voditelj je obtožen, da je "preganjal Nemce v zapadnih zonah."

Navdušeni nemški komunisti so po preložitvi obravnave nosili svojega heroja dve miljii do sedeža stranke.

NOVI SPORAZUM MED POLJSKO IN RUSIJO

MOSKVA, 17. jan. —Danes je bil podpisan novi trgovinski sporazum med Sovjetsko zvezo in Poljsko.

Z novim sporazumom bo trgovinska izmenjava med obema deželama zvišana za 35 odstotkov nad lansko. Rusija bo pošljala v Poljsko bombaž, železo, krom, motorna kolesa in poljedelske stroje v zameno za premog, rude, blago in sladkor.

NANKING, 18. jan. —Sovjetska zveza je danes zavrgla prošnjo kitajskih nacionalistov za posredovanje v civilni vojni na osnovi principa nevmešavanja v notranje zadeve drugih držav.

S tem so propadli upi nacionalistične vlade, da jo bo zunanja intervencija rešila pred popolno katastrofo.

Sovjetski odgovor je izročil kitajskemu ambasadorju v Moskvi pomožni zunanji minister Andrej Višinski. V odgovoru je baje sovjetska vlada izjavila, da smatra posredovanje neprimerno in svetovala, naj se civilno vojno zaključi potom direktnih pogajanj.

Nacionalisti se umikajo na južno obalo Jangtze

Nacionalistični vojakovi so se danes začeli umikati na južno obalo velike reke Jangtze. Umik je bil pospešen radi poročil, da komunistične čete gen. Čen Yia napredujejo proti jugu.

NACIONALISTIČNA VLADA KITAJSKJE KAPITULIRALA?

NANKING, 19. jan. —Neki visoki nacionalistični uradnik je danes izjavil, da je zakonodajna zbornica Yuan poslala vsem nacionalističnim četam ukaz, naj prenehajo z vojno proti silam Ljudske (komunistične) armade.

Detalji ukaza za enkrat še niso znani. Nacionalisti so se baje odločili za direktno mirovno pogajanja s komunisti.

Zunanje ambasade so bile obveščene, da bo nacionalistična vlada v petek zapustila Nanking in ustanovila v Cantonu drugo prestolnico.

Ostale komunistične čete pa so se napotile na sever, da pospešijo padec zgodovinskega mesta Peipinga. Pričakuje se, da bo mesto vsak čas padlo v roke komunistom.

Nacionalistični poveljnik Peipinga gen. Fu Tsoyi je že naznanil, da bo prišlo do "nenadanega preobrta." Časopis, ki je pod njegovo kontrolo, je sporočil, da je nacionalistična vlada v Nankingu pooblastila peipingske uradnike, da sami odločijo, če želijo nadaljevanje vojne ali pa se predati.

Komunisti so zavrgli mirovno mislijo iz Peipinga. Zgleda povsem jasno, da bodo sami narekovali mirovne pogoje, kajti mesto je v brezupnem položaju.

GRŠKA MONARHISTIČNA VLADA RESIGNIRALA

ATENE, 15. jan. —Grška monarhistična vlada premijerja Temistokla Sofoulisa je danes po treh mesecih svojega obstoja podala ostavko.

Monarhistični voditelj Constantin Caldaris je že začel sestavljati novo vlado.

Kralj Pavel se bo v nedeljo sestal z voditelji osmih glavnih strank, na katere bo apeliral, naj pozabijo na "medsebojne prepire in delujejo za dobro Grčije." Naznanjeno je bilo, da bo s sestanku prisostvovala ambasador Anglije in Zedinjenih držav.

Nacisti še vedno kontrolirajo zapadno Nemčijo

PARIZ, 18. jan. —Bivši guverner iz Michigana Murray D. Van Wagoner, ki je sedaj vojaški guverner Bavarske, je poročevalcu agencije ONA povedal, da bi po njegovem mnenju vzelo 20 let okupacije, predno bi zapadna Nemčija postala resnično demokratična. Pristavil je, da delo za demokratizacijo Nemčije ne bo končano, če Zedinjene države niso pri volji, da toliko časa držijo Nemčijo pod okupacijo.

Te izjave vojaškega guvernerja so še precej optimistične. Neki Američan, ki se že leta nahaja v Monakovem, je kar naravnost povedal, da bi prišlo v zapadni Nemčiji do pokolja, če bi se ameriške okupacijske sile umaknile.

Čuti proti Židom so celo bolj strupeni, kot pa so bili pred vojno. V Monakovem so strgali napise židovskih trgovin, Žide zalijajo v bussih, sami nemški uradniki pa pravijo, da "so jim Židje na poti."

Neki visoki uradnik bavarske vlade računa, da je kakšnih 90 odstotkov sodnikov in 80 odstotkov odvetnikov na Bavarskem, ki so še vedno nacisti. Neki nemški minister Bavarske je nedavno uposil v svojem oddelku 90 Nemcev in kar naravnost povedal, da so vsi bivši nacisti.

Neimenovani zaupnik, ki je podal gornje informacije, je dalje rekel, da bi nacizem prišel na oblast takoj, ko bi se ameriške okupacijske sile umaknile. Na samih volitvah pa bi baje nacisti še vedno dobili od 65 do 75 odstotkov vseh glasov na Bavarskem.

PAPEŽ O DUSEVNI STRANI MARSHALLOVEGA NAČRTA

VATIKAN, 18. jan. —Papež Pij je danes pohvalil delo Evropskega obnovitvenega načrta (Marshallovega načrta) v Italiji, toda pristavil je, da bi končni cilj načrta moral biti, da olajša "duševno življenje človeka."

Sv. Oče je dejal: "Za popolni uspeh katerega koli pomožnega ali pa obnovitvenega dela je bistveno važno, da imate v mislih končni cilj takšnih naporov, ki pa niso samo olajšanje fizičnega trpljenja in preskrbljenosti ekonomske pomoči, pač pa da se tem potom olajša duševno življenje človeku."

SOVJETSKO-BOLGARSKI TRGOVINSKI SPORAZUM

LONDON, 19. jan. —Moskovski radio je danes naznanil, da je bil med Sovjetsko zvezo in Bolgarijo podpisan novi trgovinski sporazum. Sporazum predvideva zvišano izmenjavo blaga za 20 odstotkov nad lansko.

"ENAKOPRAVNOST"

Owned and Published by
THE AMERICAN YUGOSLAV PRINTING & PUBLISHING CO.
6231 ST. CLAIR AVENUE
CLEVELAND 3, OHIO

HENDERSON 5311-12

Issued Every Day Except Saturdays, Sundays and Holidays

SUBSCRIPTION RATES—(CENE NAROČNINI)	
By Carrier and Mail in Cleveland and Out of Town: (Po raznašalcu in po pošti v Clevelandu in izven mesta):	
For One Year—(Za eno leto)	\$8.50
For Six Months—(Za šest mesecev)	5.00
For Three Months—(Za tri mesece)	3.00
For Canada, Europe and Other Foreign Countries: (Za Kanado, Evropo in druge inozemske države):	
For One Year—(Za eno leto)	\$10.00
For Six Months—(Za šest mesecev)	6.50
For Three Months—(Za tri mesece)	3.00

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of Congress of March 3, 1879.

104

NOV VZGOJNI PROGRAM DELAVSKIH UNIJ

Ameriška delavska federacija in Kongres industrialnih organizacij že dolgo prvačita v prizadevanju ohranitve in pridobitve enakopravnih pravic v delavskem gibanju samem in v deželi na splošno. Rekord obeh organizacij je bil skoro vedno militanten doprinos k enakopravnosti in dostojanstvenosti človeka. Seveda nam je znano, da obstajajo tudi unije, katerih pravila omejujejo včlanjenje na podlagi rase, polti, vere, narodnosti ali državljanstva pripadništva. Spriču tega dejstva je razumljivo, da je borba za vzpostavitev enakopravnih pravic v vsem delavskem gibanju nenehna—to je borba, katere ne vodijo le unije same, temveč tudi sodelujoče agencije oziroma organizacije, kot tudi ustanove.

Ena teh ustanov, ki tesno sodeluje z unijami, je Presbyterian Institute za industrialne odnose, dalje sodeluje na tem polju tudi Katoliški medplemnski svet, Črnski delavski odbor in Judovski delavski odbor. Letos vodijo te agencije skupno kampanjo širom dežele, da pomagajo organiziranemu delavstvu izvajati uvedbo uposrevanja brez zapostavljanja, s čemer bi se izkoreninilo zadnje ostanke diskriminacije, katere se še danes drži v nekaterih unijah, ki se sicer ponašajo z demokratičnimi pravilniki.

En način oziroma sredstvo, ki se ga poslužujejo omenjene ustanove v svoji kampanji za pobijanje zapostavljanja, je diskuzija znana pod imenom "klinika govoric." Omislil si je to "kliniko govoric" profesor iz Harvard univerze, da s tem poslušalcem pokaže na kakšen način se širijo govorice—ali nepotrjena in nedokazana poročila, ki grejo od osebe do osebe, ter bi nikdar ne smela biti sprejeta kot resnična ali kot podlaga naziranja. V času vojne se je ta način pobijanja neutemeljenih govoric uporabljal proti širjenju škodljivih in nedokazanih storij o japonskih Američanih, o vojaškem rekordu ameriških Judov in Črncev, itd. Sedaj se isto sredstvo uporablja pri izvajanju vzgojnega unijskega programa. Govorice so namreč prav tako doma v tovarnah, kakor povsod drugod, in delavci pogosto lahko naštejejo slučaje, ko so neutemeljne govorice ali poročila in vesti povzročile uniji nepotrebne sitnosti in neprilike, ko so se razširile med delavci.

V splošnem deluje "klinika govoric" takole: Predavatelj, ki vodi razpravo, kaže gledalcem na platnu, kako se lahko razširi škodljiva govorica iz kakega prav vsakdanjega dogodka kjerkoli, v malem ali velikem kraju. Preden pa prične odvijati film, pokliče iz občinstva šest oseb, ki imajo nalogo poročati o tem kar pokaže filmska scena oziroma o dogodku na platnu. V dvorani pa ostane le eden od teh "poročevalcev," ki gleda predvajano sliko z občinstvom vred. Ko je predvajanje končano, je poklican v dvorano poročevalca št. 2, da sliši od poročevalca št. 1, kakšen dogodek je kazala filmska slika. Zatem je poklican noter poročevalca št. 3, da sliši opis dogodka tako kakor si je istega zapomnil drugi poročevalca, ki ga je slišal od prvega. Temu sledijo po vrsti ostali poročevalci, od katerih ni nobeden razen prvega videl slike, pač pa le slišal opis iste po onem, ki je bil poklican v dvorano pred njim in mu je povedal o sliki kar je slišal od drugega ali tretjega poročevalca. Značilno pri tem je, da se opis slike spreminja sproti, kakor prehaja od ust do ust.

Vse to se vrši medtem, ko občinstvo naprej gleda sliko in jo primerja z opisi, ki jih "poročevalci" dajejo drug drugemu, ne da bi sami mogli gledati sliko in vedeti, so li s svojim opisom v pravem ali ne. Občinstvo navadno opazi spremembe v opisih—dasi so docela nenamerne—ko reporterji dogodek na platnu besedno opisujejo drug drugemu po tem kar so slišali od prvega, ki je edini sliko videl. Pripeti se pogosto, da zadnji poročevalca poda opis, ki čisto nič ne sliči predvajani filmski sceni.

Ker je opisani način rabljen v unijskih programih z namenom, da se ljudem predoči, kako govorice pomagajo kotiti raso in versko mržnjo ter predsodke, so navadno izbrane za predvajanje slike, ki same na sebi dajejo povod za diskuzije o tem predmetu. Ena slika kaže recimo belopoltnika in črnca kako se prepirata o tem, kdo bo zasedel prazen sedež na podzemski železnici (subway). Belec na sliki drži v roki brivno britve. V več nego polovico dosedanjih predvajanjih te filmske scene so gledalci slišali kako so "poročevalci" iz občinstva pri opisu slike dejali, da je imel britve v roki Črnc. Iz razprav po kazanju slik je

UREDNIKOVA POŠTA

Streptomycin jim bo pomagal

Meni podpisani je bilo to zdravilo — streptomycin — do pred kratkim prav neznano. Ko pa se je začelo pisati o bolnikih iz Slovenije, priobčat njihova lastna pisma in je bilo v enem članku svetovano, da se začne zbirati prispevke, si lahko predstavljam, da res mora biti nekaj.

Sama sem sicer že imela opravka s tem "čudežnim zdravilom." Zgodba je takšna:

Preteklega junija sem dobila od sestrične iz Slovenije pismo, v katerem se mi zahvaljuje za prejeto darilo. Nadalje mi je opisala njihovo življenje. Pravi, da imajo sedaj dosti za jesti in zaslužiti se tudi precej.

"Samo zdravja nimamo," mi piše dalje, "moža in mene nekaj v prsih peče, posebno pa še starejšega sina. Rečeš se rad uči in napreduje v šoli, samo ta bolezen ga tlači nazaj. Sliša sem z njim k zdravnikom, pa mu ne morejo pomagati, ker nimajo takih zdravil. Povedal pa nam je, kje se dobijo in če imam koga v Ameriki, da naj pišem ponje. Zvedela sem tudi, da so zdravila zelo draga. Seveda, ti ne bi mogla sprejeti denar, zato pa bi tukaj v Jugoslaviji plačala tvoji mami v denarju, pšenici ali pa koruzi, kakor pač bi jim bilo bolj prav. Samo pošlji mi, pa naj stane kolikor že. Ne bi rada zgubila otroka."

"Ti, draga sestrična, si ne moreš predstavljati, kakšno trpljenje sem prestala v koncentracijskih taboriščih, ko mi je otrok umrl na rokah od lakote. Potem za njim pa še eden. Ostala sta mi živja še dva in res ne vem, kako sva midva z možem mogla prebiti vse to gorje. Ostali smo brez vsega; kar smo imeli, nam je pobral okupator. Dva brata so mi okupatorji ustrelili, dve sestri in oče pa so od glada umrli v koncentracijskih taboriščih. Zdaj si lahko predstavljaj, kakšno življenje smo imeli pod okupatorjem. So pa še vedno ljudje, ki se pritožujejo čez Jugoslavijo! Jaz tudi še nimam svoje hiše, toda mislimo jo kmalu zidati, lačni pa vseeno nismo. Torej, prosim te od srca, pošlji mi ta zdravila, ki se imenujejo "streptomycin..."

Ko sem to brala, sem si mislila: "Kaj ti bo, reva, to pomagalo! Za takšno bolezen mora biti bilo kaj lahko razvideti, da se je opis slike tako spremenil pod nekakšnem podzavestnim pritiskom vtisa, da imajo Črnci navado nositi s seboj brivne britve ali rezila ter da te uporabljajo v pretepih. Je namreč dejstvo, da je mnogo ljudi, ki so uverjeni, da mnogo Črncev nosi s seboj nože za slučaj pretepa ali napada, odtod tudi izvira sprememba opisa predvajane filmske scene v kateri tekmo poročanja oziroma pripovedovanja preide brivno rezilo iz roke belopoltnika v črncev. Tako stoji stvar v mišljenju poročevalcev in tako se oblikuje v opisu. Kakršna je ideja o zadevi v glavi poročevalca, tak je opis.

Diskuzije, ki spremljajo predavanja nazvana "klinika govoric," so živahna in to iz razloga, ker se sukajo okrog predmeta in dogodka, ki se je odigral pred lastnimi očmi občinstva, katero je tudi samo sodelovalo v predočenju nečesa kar se dnevno dogaja med ljudmi. Razlika je seveda v tem, da v vsakdanjem življenju nihče tako resno ne pomislil, ko drugemu pove kako govorico, da je znabiti docela neutemeljena in zna škodovati. Tako predavanja dajo občinstvu misliti ter so obenem svarilo, da ni nikdar pametno nasedati kakim govoricam, še manj pa oblikovati svoje naziranje do bližnjega ali bližnjih na podlagi takih neosnovanih govoric in klevet. Ob kratkem je namen teh unijskih vzgojnih programov vtisniti ljudem zavest, da je nespametno in škodljivo gojiti predsodke proti ljudem druge polti in plemena, vere in narodnosti, ker ti predsodki so največje vzrok potvarjanja dejstev o tem ali onem incidentu ali dogodku, ki se prenaša naprej od ust do ust bodisi v tovarni, v naselju ali pa v deželi kot celoti.

Kliniko govoric se predvaja pred članstvom mednarodnih unij in njihovih podružnic bodisi pod pokroviteljstvom samih, ali pa predavanja oskrbijo in vodijo uradniki Judovskega delavskega odbora, kateri daje na razpolago potreben material.

vse kaj drugega, ne pa ta zdravila, ki so morda kaka navadna sleparija." Tako sem se namerila in šla poizvedovat za ta zdravila, če so res za jetiko. Tako mi je eden v prodajalni vse razložil, zakaj so, kako se uporabljajo in koliko stanejo. Naročila sem 15 gramov in jih čez par dni dobila lepo pakirane. Mislija sem si, res so draga, pa ko sem že toliko paketov poslala domov in nisem nič na slabšem, tako ne bom tudi za teh nekaj desetakov. Tako sem poslala v stari kraj streptomycin z drugimi malenkostmi.

Čez par tednov sem dobila od sestrične odgovor, da je prejela paket, zdravila so bila v redu in se mi zahvaljuje. Ne zahvaljuje pa se samo enkrat, pač pa v vsakem stavku in piše, kako je strahno vesela. Po pravici povem, da sem bila vesela tudi jaz prav tako kot ona. Mislija sem si: "Bog ti pomagaj z njimi." Odpisala sem ji, da jim bom še poslala, če jih bodo potrebovali.

Dragi rojaki, jaz podpiram nasvet glavnega tajnika SANSa in s svoje strani priporočam, naj SANSove podružnice in vse ostale organizacije in posamezniki, ki imajo kaj čuta do bližnjega, podvzamejo akcijo za pobijanje jetike v naši Sloveniji.

Ko to-le pišem, smo že sredi januarja, in še vedno brez snega v našem Clevelandu. Lepo in gorko je, če se tako gleda skozi okno, ampak če se človek samo prikaže na prah hiše, že ve, kje je. Kakor beremo v časopisih, so se vremenski bogovi res naročbe zasukali. V Kalifornijo so poslali sneg, na pomaranče belo mrzlo odejo, namesto da bi bile bele naše hiše in ceste v Clevelandu. Prav nič se ne ve, morda se kar naenkrat prikažejo tu-kaj palme in pomaranče po naših vrtovih, saj se je teden dni nazaj prikazala vrtnica pri eni naših Slovenk. Oh, kako bi res bilo lušno tu pri nas, če bi se to zgodilo! Celó zimo bi se gredli na soncu in se prav nič ne veselili Kalifornije in Floride!

Lepe pozdrave uredniku in čitateljem!

Antonia Lekan.

Iz urada tajnika podružnice št. 48 SANSa

Članstvo tukajšnje podružnice št. 48 SANSa, kakor tudi društvene zastopnike obveščam, da se bo naša prihodnja redna letna seja vršila v torek 25. janu-

arja v običajnih prostorih Slovenskega delavskega doma na Waterloo Rd.

Člani ter stari in novi društveni zastopniki ste prošeni, da se te važne letne seje gotovo udeležite. Tajnike društev, kateri še niso poslali imena in naslove izvoljenih društvenih zastopnikov, prosim, da to storijo najkasneje do 20. januarja. S tem bo mogoče urediti pravilni imenik za tekoče leto.

Na dnevnem redu letne seje imamo več važnih zadev za rešiti, ker smo v decembru suspendirali sejo. Zato bo ta seja še bolj važna. Od vseh vas je odvisno, če bo podružnica tudi nadalje vršila svoje naloge.

Med ostalim bomo morali razmotrivati o predpripravih za našo prireditve, katere se bo vršila v mesecu marcu. Odslej bomo morali računati bolj na naše priredbe, ker zadnje čase ne prihaja več toliko prispevkov, kot bi želeli. Zato bomo morali gledati, da bodo naše prireditve tembolj uspešne.

Ne pozabite tudi, da podružnica št. 48 še vedno zbira prodajne znamke in če jih imate kaj na razpolago, izročite jih kakšnemu članu podružnice ali pa spodaj podpisanemu. Te znamke bomo ob priliki sešeli in jih vnovčili. Zato—zbirajte jih in hranite, da jih izročite za dobri namen!

Prispevki pri podružnici

Zadnje čase smo prejeli sledeče prispevke:

John Prelec daroval za Otroško bolnišnico \$ (?), izročil L. Petrovič, društvo "V boj" namesto venca za pokojnim Vincentom Cankarjem \$10, društvo "Mir," št. 142 SNPJ članarina \$18; društvo "V boj," članarina \$30; društvo "Kras," št. 8 SDZ članarina \$6 in ponovno isto društvo članarina \$6; društvo "Združene Slovenke," št. 23 SDZ članarina \$12; krožek št. 1 Progresivne Slovenke članarina \$10, in Louis Lemut \$3.

Vsem prispevateljem prav iskrena hvala in želimo obilo posnemačev.

Kampanja za streptomycin in druge aktivnosti

Apeliram na vse zavedne rojake in rojakinje, da pristopate k naši toliko potrebni organizaciji. Članarina je letno \$2 ali pa več. Kolikor pač kdo želi in zmore. SANSova organizacija je v preteklosti storila ogromno delo za naše trpeče sorjake v rojstni domovini. Potrebe pa so še vedno velike in zato skušajmo po naših močeh prispevati, kolikor pač moremo.

Vzemimo si za vzgled naš zavedni New York. Kako Slovenci, oziroma Jugoslavlani delajo in birajo za razne sklade, da se pomagajo otročičkom v stari domovini. Neutrudljiva Ančka Krasna naj nam bo za vzgled in spodbudo.

V "Tovarišu" sem čital, koliko podhranjenih otrok in koliko obolelih na jetiki je v Sloveniji. V prvi vrsti jim primanjkuje zdravil. Strinjam se s Frankom Česnom, da bi morali nemudoma začeti zbirati prispevke za streptomycin, odnosno za sklad za tuberkulozne. To zdravilo se je pokazalo za zelo uspešno in bi lahko rešilo življenje marsikateremu otročičku ali pa mladeniču in mladenki, če bi šli na delo. V Sloveniji sicer skušajo vse, kar jim je mogoče, da bi pobili jetiko, žal pa po katastrofalnih posledicah vojne ne morejo prav vsem vrtniti zdravje. Dokazano je in še vedno se dokazuje, da sedanja vlada dela kar pač v danih razmerah more.

Niti ena vlada se v preteklosti ni toliko trudila za mladino, kot prav sedanja. Kot vidimo, če je to reakcija prav ali ne, vrši koristno človeško in menda tudi božje deo. Boljše je, da pomagamo otročičkom in mladini Slovenije, kot pa gotovim be-

guncem, ki so po svoji lastni krivdi in volji zbežali iz svoje domovine.

Joseph F. Durn, tajnik,
podružnice št. 48 SANS.

Vabilo na plesno veselico

Cleveland, O. — Cenjenemu občinstvu naznanjam, da bo Čitalnica Slovenskega delavskega doma na Waterloo Rd., Collinwood, priredila veliko plesno veselico na 23. januarja v tem domu. Igral bo Mulecev orkester, ki je dobro znan v našem Clevelandu. Vsem je znano, da je Čitalnica važna kulturna ustanova in je tudi osek doma. Vsak je lahko ponosen na to ustanovo, kakor tudi delničarji doma. Podpisani to vedno poudarjam. Slovenski domovi brez takih ustanov bi bili mrtvi. V sedanjih časih, ko so le nekateri člani in članice aktivne, je težko vztrajati in obdržati take ustanove, toda s pogumom in dobro voljo se lahko vse premaga. Počasi in pomalem gremo naprej.

Odbor Čitalnice se vsako leto potrdi, da priredi koncert. Ako ta ni mogoč, priredi samo plesno veselico. Prebitek veselice se porabi za obstoj Čitalnice. — (Prejšnja leta smo pošiljali prošnje na društva in organizacije za denarne prispevke, sedaj pa ne delamo tega.)

Apeliram na vse zavedne rojake in rojakinje, člane Čitalnice in druge, katerim je ta kulturna ustanova pri srcu, naj nas obiščejo na veselici. S tem nam pomagajo do boljšega uspeha in obstoja naše in vaše kulturne ustanove. V nedeljo, 23. januarja, pridite vsi na našo veselico v Slovenskem delavskem domu. Pričela se bo ob 7:30 zvečer. Ako boste prišli prej, boste tudi dobrodošli. Oni, katere srbiijo plete, bodo lahko plesali. Drugi se bodo lahko razgovarjali s prijatelji in znanci in se zabavali.

Izvoljeni uradniki Čitalnice v tem letu so: Predsednik John Zajc, 452 E. 157 St., podpredsednik John Lohr, tajnik — blagajnik Anton Jankovich, 16108 Grovewood Ave., zapisničar John Bohinc, knjižničar John Zajc. Nadzorni osek: Frank Dacar, John Kojžel in John Bohinc. Zastopnik za konferenco Slovenskega delavskega doma je John Bohinc, namestnik pa Anton Jankovich. Zastopnik za podružnico št. 48 SANSa je Anton Jankovich. — Knjige se izposujejo kot doslej — vsako sredo od šeste do osme ure zvečer. Članarina pri Čitalnici je še vedno deset centov na mesec.

Anton Jankovich.

STANOVANJSKE ZADEVE

Urad za pritožbe sprejema že tretjo stranko, čeprav je ura šele nekaj minut čez deseto.

Stanovanjska zadeva. Mož srednjih let zahteva, naj urad stori vse potrebne korake, da se zaščiti zakonitost! — Zahteva, da se mu odobri prisilna zamenjava njegovega dvosobnega stanovanja s trisobnim stanovanjem neke ženske, ki je samska in ni vključena v proizvodnjo ter ima v sobah same podnajemnike, ki so sicer v službah, kar pa v celoti ne upravičuje, da ima tako stanovanje. Njegov prijatelj se dodeli nekje ena sama soba ali souporaba iste, preseli naj se vse tiste podnajemnike, njemu — pritožniku pa naj se dodeli to trisobno stanovanje, saj ima družino, to je ženo, ki sicer ni v službi, ker je nekoliko rahlega zdravja, ima pa tudi otroka, ki je prav za prav že toliko star, da je pravilno in tudi v duhu zakona, da ima svojo sobo, in pri sebi ima tudi še taščo, ki mora po vseh pravilih imeti tudi svojo sobo, sicer bi lahko prišlo do kakih nesoglasij — pritožnik je skrajno občutljiv živčev — in mogoče bi se celo izcimil kak nevaren prepir in navezadnje še škandal v hiši, kar nikakor ne bi bilo v skladu z njegovim položajem in z moralno v ulici!

Ko je za trenutek prestala ploha, je se referent vzravnal: "Človek, zdj se mi, da paš primer ni eden najbolj nujnih. Svetoval bi vam, da skušate potrditi in to stanovanje odstopite raje neki mnogostevilni delavski družini — če bi bila selitev tiste ženske z njenimi podnajemniki resnično nujna. Je pa to zadeva stanovanjskega urada, ne našega."

Mož je pričel stresati z glavno. "Na, dragi tovariš referent! Zdi se mi, da smo na napačnih potih! To je stvar, ki mučno dene mene in vas in ki jo je nujno treba obravnavati, ker je strogo v duhu socialističnih načel! Jaz sem delavec kot drugi — umski delavec sem — družino imam in sem trdno prepričan, da preti zakonu kršitev, če se moj primer, ki je brez pretiravanja eden najbolj perečih — ne bo nemudoma obravnaval. Apelariz na vas, tovariš referent, da se nemudoma lotite tega."

Stopil je korak bliže in nadaljeval: "Sicer se lahko zgojdi, da se ženska ta čas znajde in vključi v proizvodnjo, se po-

roči in dobi še svojih otrok toliko, da je zakon ne bo mogel vreči iz stanovanja — in mislite si, zakon bo izigran."

Referent je vstal in stopil korak naprej. Pritožnik se je umaknil in potuhnil. Glas referenta je bil glasen in čist: "Tovariš, končala sva! Kadar boste imeli zopet kaj pametnega, so vam vrata našega urada odprta!"

Pritožnik je pograbil klobuk in listek, se odrezano obrnil in v onemolgi jezi zaklical: "Prav, so tudi še drugi forumi! Tudi javno tožilstvo je še nasvetu!"

Udarila so vrata ob steno in v sobi je bilo trenutno mirno. Referant je zrl v vrata, ki so pozrla pritožnika. Čuden svet je soba tega urada. Mozaik ljudskih teženj, mozaik vseh mogočih barv, vreden občudovanja in strmenja! Mozaik — ki pušča le očem, da se naslanjajo nad pestrostjo, jeziku pa dostikrat jemlje dar govora!

Referent je beležil.

Rahli udarci na vrata.

"Noter!"

Prijetna ženska postava je vstopila.

"Prosim," — ponudil ji je stol. "Želite?"

"V stanovanjski zadevi prihajam, tovariš. Velika krivica se nam godi."

"Da?"

"Če dovolite, da vam povem? Ah, težko je!" Umolknila je, oči, ki so se ji rahlo ovlažile, je priprla.

"Prosim, prosim," jo je vzpodbudil referentov glas.

"Veste, tovariš, nikdar si nisem mogla misliti, da se bom za svoje osnovne pravice morala toliko boriti, in to prav sedaj, ko sem mislila, da smo dossegli tisto, za kar smo se toliko borili in toliko žrtvovali v času naše narodno osvobodilne borbe! Tovariš, moj papa se je mučil vse življenje, spravi nam je skupaj boren dom — mir v njem nam sedaj skušajo vzeti! Vzeti nam hočejo sobo!"

"Tovarišica, kako veliko stanovanje imate?"

"Kuhinjo, tri sobe, kabinet, pritlikline! Upravičeno smemo pričakovati, da nam nihče ne bo oporekal, da lahko s svojim stanovanjem prosto razpolagamo!"

"Koliko vas stanuje v teh prostorih?"

"Midva z možem, ki je zaposlen v državnem podjetju, moja

(Dalje na 3. strani)

STANOVANJSKE ZADEVE

(Nadaljevanje z 2. strani)

matu in gospodinja pomočnica. "Ste vi, tovarišica, zaposlena?"

"Ne, zaenkrat nisem čutila potrebe po tem, sicer pa tudi moja telesna konstitucija ne ustreza naporom v službi."

Referent je zamišljeno zrl v njen zdravi obraz.

"Dobro, toda ali je vaš mož — oprostite — tuberkulozen, da bi imel pravico do svoje sobe?"

"Kaj?" je zrasla lepota, "tuberkulozen naj bi postal zato, da bi lahko imel svojo sobo?"

Prezirljivo je zrla in nadaljevala z vprašujočim glasom:

"Tovariš, kako pa vi razumete naše ljudstvo? Kaj mislite, da smo Slovenci na tako nizki razvojni stopnji, da ne bi smeli imeti stanovanja z jedilnico, salonom, kopalnico in tako dalje? So to res previsoke kulturne zahteve?"

"Ne razburjajte se tovarišica. Delno imate prav, vseena pa se mi zdi, da se popolnoma ne razumeva. Ni preveč, kar imate, tovarišica, nihče vam ne zavida jedilnice, salona, kopalnice in tako dalje in tako dalje — posebno, če je vse to pridobljeno s poštenim delom,"

— trdo je referent izgovarjal besede — "kultura pa — oprostite mi skromni pripombi — se kaže tudi v drugih rečeh. Predvsem — ne smemo imeti v mislih in čustvih le samega sebe. Tovarišica, dokler se delo delovnih ljudi še ne godi, kot bi bilo treba, toliko časa drugi del nima pravice, da bil bil toliko na boljšem — posebno še, če k skupnosti manj prispeval! Pošten, pravičen človek stremi za tem, da bi delil svoje dobro s tistimi, ki tega še nima — tako je, tovarišica, tudi vaša dolžnost, da delite svoje prostore s tistimi, ki so brez poštene strehe!"

Razočarana je žena strmela v referenta.

"Toda, tovariš, zdi se mi — v kolikor žive ljudje v bedi, so v glavnem sami krivi! Kriva je temu njihova neiznajdljivost, njihov značaj, pomanjkanje inteligence in tako dalje! Zakaj sta se moj oče in moj mož znašla in si ustvarila eksistenco? Ker sta bila pametna, marljiva in štedljiva!"

Referent se je rahlo nasmehnil: "Deloma poznam te stvari.

Toda pričeti je treba drugače! — Kako ste si na primer vi ustvarili eksistenco, tovarišica? Kako ste si vi pomagali iz bede?"

Začudeno je razprla oči, užaljeno ga je pogledala: "Dovolj sem študirala! Kadar je potrebno, pomagam tudi v gospodinjstvu — kadar bo potrebno, bom prišla tudi za drugo delo!"

"Prav, prav, tovarišice — opozoriti sem vas nameraval le na eno: vzroki bede so in niso enostavni! Tako pa vseeno ne, da bi pokazal s prstom: "Ti si kriv, da živiš v bedi!" Vsako zelenje ima svoje korenine, tako tudi beda človeštva! Sokriv je lahko tudi posameznik na razne načine, vsekakor pa je glavna krivda na družabnem redu, v katerem je človek živel! Mi se danes borimo za srečno življenje vseh, ki pošteno mislijo in delajo. Če razumete to našo osnovno misel, boste razumeli tudi utesnitv vašega stanovanja!"

Lovila je zadnje bilke.

"Toda potreba, mislim, zaenkrat ni tako velika, da bi bili nujni taki uprepi?! Saj je še dosti drugih, ki imajo v primeru z nami dosti večja stanovanja — in tudi sicer — ne verjamem, da bi bila taka stiska za stanovanja!"

"Tovarišica — res ne verjamete? Ali hočete počakati v sobi, da sprejemem še nekaj strank?"

Nejevoljno je privolila: "Prosim, če dovolite!"

Sedla je k oknu in prečeče zrla v vrata, ki so se počasi odpirala.

Počasi, boječe je vstopalo bomo oblečeno, mlado dekle.

"No, tovarišica — le naprej — sedite, kaj bo? Kaj vas je privedlo k nam?" Bodrilno so udarjale referentove besede v zopni molk.

Dekletovi oči sta se zaprli, glas ji je drhtel. "Tovariš, prosim vas lepo, usmilite se me! V šestem mesecu nosečnosti sem z možem sva spala do pred kratkim po težkem dnevnem delu v podstrešni kamri — skupaj na eni postelji — kamra je bila premajhna za dve postelji, mož zdaj spi na tleh. V tem brologu ne moreva več živeti! V sobi je obupna sopara, da komaj diham, z dvorišča prihaja smrad, da me duši. Prosim vas,

odredite, da mi dodelijo drugo sobo. Razumem, da je trenutno težko za stanovanje, toda ena soba, en dostojen prostor bi se za nas gotovo mogel najti!"

Referent se je dvignil: "Tovarišica, če je tako, kot pravite, se bo za vas moral takoj najti primeren stanovanjski prostor! Z naše strani boste našli vso podporo! — Koliko ljudskih težav bi bilo odpravljenih, če bi vsi tisti, ki se jim godi dobro, delili svoje dobro s tistimi, ki se jim še ne godi dobro! Stanovanjskih težav bi bilo veliko manj!"

V sobi je bilo za trenutek tiho, referentov pogled in ženin ob oknu sta se srečala. Žena se je zdržnila, dekle pred njo pa je zamišljeno zrla mimo obeh, kot bi iz molka črpalo spoznanje in odgovor.

"Ogledali si bomo vaše stanovanje, tovarišica!" Ko si je referent zapisal njene podatke, je odhajala, kot bi bila to zdaj drugo dekle. Glavo z jasnejšimi očmi je dvigala višje, koraki so bili lažji.

Tudi v referentu se je nekaj toplega zganilo. Kot da bo odpodil prijetno senco, ki se je sramuje, je zaklical:

"Naprej, prosim!"

Preden so se vrata odprla, je pogledal ženo ob oknu. Mirno je sedela — njen obraz je zopet dobival mirnejši, prijetnejši izraz.

Vrata so se zopet odprla. Sključen mož je vstopil. Referent in žena sta uprla oči vanj. Oba sta čutila: mož ne prihaja brez vzroka, od skrbi naguban, blede, mrk obraz, shuššana postava, počasni koraki. Truden je pristopil k referentovi mizi, njegove besede so udarjale zamolklo:

"Kletno stanovanje imamo — hladno, vlažno klet: po stenah se nabira mah, vlaga leze v nas, v naše meso in kosti in nam kvari ter ugonablja tisto bore malo imetja, ki ga imamo. Kot v grobu smo mi in vse, kar je našega. Glejte moj, od revmatizma sključen hrbet! A kljub temu pomagam naši državi, da si bo prej opomogla; v službo hodim, enako tudi moja hčerka, ki stanuje pri meni, toda rečem vam, dolgo ne bova več zdržala!"

BLONDIE LEARNS

Dan na dan od naporne službe v sivi mrak, med vlažne stene! Veste kadar ne zdržim več, grem ven in spim na kolodvorski klopi! Tovariš, storite nekaj, da se konča to naše trpljenje!"

Sočutno je referent gledal in poslušal moža, vprašujoče je gledal ženo. Slednja je zamišljeno zrla mimo moža.

Referent se je vzravnil: "Tovariš, med prvimi bo rešena vaša zadeva!"

Sključen mož se je dvignil, brez besed je šel proti vratom — trpljenje ga je omrtvilo — le njegov hrbet je bil zdaj za spoznanje manj sključen — boderne referentove besede so bučile v njem upanje in odvrgele del bremena z njegovih pleč.

Za njim je vstopila blede žena srednjih let. Z očmi je begala po sobi — zdaj se je zazrla v referenta, zdaj zopet v ženo ob oknu. Potem je izbruhnila:

"Dolgo sem trpela, upala sem, da se bo uredilo, da bom tudi jaz prišla na vrsto. Toda do danes nisem! Zdaj je z mojim živci konec!"

Žena se je živčno stresala. Rdeče proge so se ji risale po vratu in poobrazi, drobne potne srage so se ji prikazale na čelu in ob licih.

"Tovariš, še nekaj dni v tem stanovanju — in zblaznim! Pro-fesorica sem — ko se vrnem iz šole, me doma čaka otrok; v majhni sobici životariva, v tako majhni, da se komaj gibljem. In tu moram opravljati vse svoje delo; Popravljam šolske naloge, kuham, perem — za kuhinjski-mi vrati je pisarna klavnice: ves dan brni telefon — govori

o mesu, vpitje, ropotanje pisalnega stroja... ko skušam s svojimi bolnimi živci zbežati, mi prizor pod oknom zledeni kri v žilah; mesarji z noži v rokah, s krvavimi predpasniki, s palicami, ki udarjajo po živalih... vpitje, kreg! V stanovanje se širi neznosen smrad iz kanala, roji muh mi ne puste mirnega trenutka! Tovariš, prosim vas, omogočite mi dostojno življenje čimprej — drugače bodo moji živci popustili!"

Žena je s široko odprtimi očmi čakala odgovora, oči so ji nemirno utripale in iskale trdne opore v izrazu referentovega obraza.

Slednji je bil miren. Ko se je ženi prijazno nasmehnil, ji je napetost v obrazu popustila; mirnejše je gledala.

"Pomirite se, tovarišica! To je bilo — poskrbeli bomo, da ne boste več trpeli v tem nezdravem okolju! Tudi za vas bo našla stanovanjska komisija primernejše stanovanje!"

Žena je vstala solze veselja so ji tekale po licih.

"Res, tovariš? Hvaležna sem vam za te besede." Brisala si je ovlažena lica.

"Zdaj spet verjamem v pravičnost sveta! Človek v obupu

nosi črna očala! Vi ste mi jih s prijaznim prijemom neopazno sneli! Zdaj zopet svetlo gledam! Torej bom vendar rešena tega svojega nečloveškega stanovanja!"

Smehljalo se je, ko je odhajala, smehljalo se je referent.

Ko so se vrata zaprla, se je obrnil k ženi, ki je slonela ob oknu. Svetle so bile njene oči, z njimi je užigal ženine, da so se zasvetile:

"Tovarišica, ni li lepo osrečevati bedne ljudi, pomagati jim?"

Ženin obraz je bil resen, zamišljen, lep:

"Da, zdaj pričujem razumevanje!"

Njene besede je ustavilo trkanje na vratih.

Žena rdečih, ožarjenih lic, si jočih oči je pridrtela:

"Tovariš, za vašo pomoč sem se prišla zahvaliti! Stanovanjski urad nam je nakazal stanovanje: iz grobnice smo se preselili na svet, na sonce! Zdaj sem zopet srečna, ker vem, da moj otrok, ki je zbolel v tistih katakombah, ne bo tam umrl! Tovariš, nikdar ne bom pozabila vašega urada!"

Privrele so ji solze v oči. Ni spravila več besede iz ust. Ne-

mo je dala referentu roko in odhitela.

V sobi je bilo tiho. Referent in žena sta zrla drug v drugega. Zdaj ni bil več samo lep stvar. V tej lepoti je bila zdaj tudi modrost, spoznanje in pravičnost.

"Tovariš referent, sram me je mojih prejšnjih besed in namer. V tem kratkem času sem doživela in spoznala toliko! Sit lačnemu ne verjame, otrok ne razume odraslih — tisti, ki žive dobro, ne reveža — kdor spi in sanja, ne vidi resničnega življenja! Ti kratki trenutki so mi razkrili novo stran življenja. — Tovariš, naša soba je na razpolago! Srečna bom, če bomo mogli z njo koga osrečiti!"

Stisnila je referentu roko.

Ko je odhajala, je šla mirno, referent ni več gledal na njej svile in okrasov, njeno lahko hojo je občudoval, hojo resnejšega, vedrega človeka.

Ali ste naročnik "Enakopravnosti"? Če ste, ali so Vaši prijatelji in znanci? "Enakopravnost" je potrebna vsaki družini zaradi važnih vesti in vedno aktualnih člankov! Širite "Enakopravnost!"

See? It's easy!

A lot of people intend very seriously to start buying U. S. Savings Bonds.

They're convinced it's a sound thing to do, but somehow they never seem to get over that last little hurdle—the dotted line.

This is too bad. Because once you've signed on the dotted line, it's all automatic.

The Bonds are bought for you—month after month. They mount up fast. And in just 10 years, you get \$4 back for every \$3 you put in.

Why not clear that last little hurdle today? Sign up for the Bond-A-Month Plan at your bank!

America's Security Is Your Security

ENAKOPRAVNOST

This is an official U. S. Treasury advertisement—prepared under auspices of Treasury Department and Advertising Council.

ZAVAROVALNINO

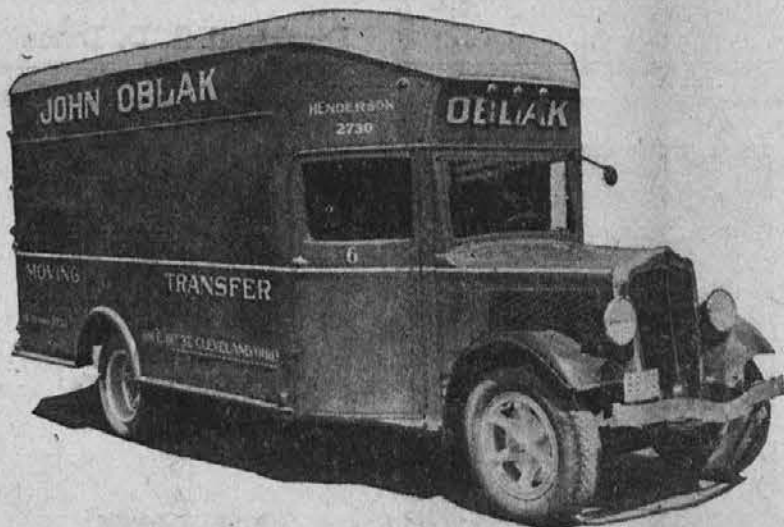
proti
ognju, tatvini, avtomobilskim
nesrečam, itd.

preskrbi

Janko N. Rogelj

6208 SCHADE AVE.

Pokličite:
ENdicott 0718

OBLAK MOVER

Se priporoča, da ga pokličete vsak čas, podnevi ali ponoči. Delo garantirano in hitra postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem na vašega starega znanca

JOHN OBLAKA

1146 East 61st St.

HE 2730

BRANISLAV NUŠIČ:

IZBRANE ČRTICE

ODBOR ZA PRENOS KOSTI

Prednikom nasploh gre spoštovanje, še zlasti, če so zaslužni predniki. Kar se mene osebno tiče, bi vendar rajši bil potomec kakor prednik. Morda sem za stran tega v zmoti, vendar ostanim pri svojem. Nikakor nisem rad prednik, še manj zaslužen prednik, kajti če si zaslužen

prednik, bodo potomci gotovo najprej pozabili, kje je tvoj grob. Če pa te bodo zaradi česar koli ohranili v spominu, utegnejo s tvojim imenom krstiti razne konje, pse in še največ v kakšnem izjemnem primeru kakšno jevsko društvo.

In ko že tvojega groba nikjer

več ne bo in ko bo že nekoliko rodov konj in psov imelo tvoje ime, se bo znašel kak "odbor" in bo—prenesel tvoje kosti.

Sinoči sem našel na mizi povabilo, v katerem je bila podčrtana naslednja vrsta: "da blagovolite priti drevi ob devetih na sejo, na kateri bomo sklepali o zelo važni, splošno pomembni zadevi."

Ker ta večer ni bilo predstave v gledališču in tudi ne kakšne druge zabavne prireditve, sem oblekel žaket, nataknil rokavice in se napotil, kamor sem bil povabljen, da se še jaz oglasim v "splošno pomembni zadevi."

Cim sem vstopil, me je sprejel predsednik (kajti njega so

že bili izvolili za predsednika), ljubezljivo mi je stisnil roko kakor da bi mi hotel reči: "Ti boš z menoj, kadar bo treba glasovati."

Sicer sem pa predsednika poznal že od prej. Že pogostoma je sestavljal različne odbore in računal, da bo vsaj v tridesetih izmed sto sestavljenih odborov izvoljen za predsednika. Temu odboru ni bilo treba potem kar nič delati, opravili so svoje že s tem, da so njega izvolili za predsednika, o čemer je kajpada sam objavljaj glasove v vseh časnikih. Poznal sem ga že tudi po njegovih nagovorih, ki jih je govoril na raznih pogrebi, sva-tovščinah in zborovanjih, in ti

nagovori so se več ali manj vsi enako pričeli in vsi so bili kaj malo obzirni do potrpežljivosti poslušalcev.

Razen gospoda predsednika se je bilo tu zbralo še kakih pet, šest odbornikov in nekateri izmed njih sem tudi poznal.

Poznal sem tistega dolgina s sklonjeno glavo, ki je bolehal podobno kakor gospod predsednik. Tudi on se je vpisoval v vsa mogoča društva, da bi ga izvolili vsaj za odbornika, globoko v duši pa je gotovo skrival željo, da bi bil predsednik. Toda vselej je zelo slabo drezal. Spominjam se, da sta v nekem pevskem društvu že dva glasovala zanj, pa je mož bleknil nekaj ne-

umnega; predsednik ga je opomnil, da reč nikakor ni taka, on pa je nato udaril s pestjo po mizi; predsednik ga je opomnil, on pa je pokazal zobe; predsednik je pričel zvoniti, kar je moža tako ujezilo, da je zgrabil predsednika za govt.

Nato je opozicija, ki je bila že tako in tako razdražena zaradi ostre debate, udarila "z vso silo besede" po njegovem hrbtu; mož je terjaj besedo in se povzpnil na mizo, tedaj pa je manjšina odprla vrata in ga je večina vrgla na zrak. Kdo bi le vedel, kako je bilo z njim v drugih društvih—le to vem zagotovo, da nikjer ni dosegel predsedniške časti.

Pa sem poznal še nekoga, tistega z lepo pričeško in z velikim briljantnim prstanom na levem prstancu. Mož je obvezen član vseh odborov, povsod ga poznajo in volijo v odbor. Na sejah nikoli niti ne črhne. Medtem ko govorniki govore, gnete on kroglice iz testa; kadar glasu-jejo, se po navadi "vzdrži glasu-jejo," kadar pa je seja pri kraju, pokliče natakarka, nekaj dlje z njim speče in po navadi plača ves zapitek.

(Dalje prihodnjič)

V "Enakopravnosti" dobite vedno sveže dnevne novice o dogodkih po svetu in doma!

MIHAIL ŠOLOHOV

TIHI DON

TRETJA KNJIGA

(Nadaljevanje)

Mironu Grigorjeviču je skoz prstenino udarila rdečica.

— Začelo se je! No, kaj neki se bo, Prokofjevič? Pravijo, da so začeli streljati... Kakšno življenje pa je to? Le poglej, kako se je ta leta vse obetelo! Smrdljivca ni, smolnic tudi ne, s samimi cukrčki je Mohov nazadnje kupčeval... Pa setev? Koliko pa zdaj sejejo v primeri s prej? Konje so ugonobili. Viš, meni so jih pobrali, pa druge... Pobratni znajo vse, a kdo bo priredil? Pri nas smo imeli prej, takrat sem bil še pobič, šest in osemdeset konj. Še več, kaj bi ne? Dirkači so ti bili, da si Kalmika dohite! Tistikrat je bil pri nas rjavec z liso na čelu. Zajce sem mendlal na njem. Zasedlam, pa ti zapodim v stepe, dvignem zajca med puščikarjem in ali ti ga ne spustim sto sežnjev predse — potlej pa potepam s konjem. Kakor da je zdaj, se spominjam. — Mironu Grigorjeviču je legel na obraz žaren smehljaj. — Zajahal sem ravno proti vetrnjakom, pogledam — ali ti ne žene zajca ravno proti meni. Poženem se proti njemu, on pa — cikcak pa podhrib, pa čez Don! Ravno o pustu je bilo. Veter je po Donu spihal sneg, bilo je drsno. Zapodim se za tistim zajcem, konju spodrsne, pomoli vse štiri od sebe in ne dvigne več glave. Prebito mi je šlo vse v krtice! Vzel sem sedlo z njega in stekel domov. — "Ata, konj se je ubil pod mano! Zajca sem gonil." — "Pa si ga dobil?" — "Ne." — "Zasedlaj vranca in ga dobodi, pasji sin!" To so ti bili časi! Živelis ko kozaki — se imenitno imeli. Konj se ti je ubil, nič zato, a zajca je treba ujeti. Konj je veljal stotaka, zajec pa desetico... Eh, ni da bi govoril!

Od svata je Pantelej Prokofjevič odšel še bolj zgubljen, skoz in skoz zastrupljen s strahom in skrbjo. Zdejci je čutil že z vso polnostjo, da so začela nekakšna drugačna, njemu sovražna načela ravnati življenje. In če je poprej on vodil gospodarstvo in usmerjal življenje kakor dobrega ježnega konja na tek-mah čez ovire, je zdaj življenje njegova neslo kakor splašen, spenjen konj in on ga že ni več vodil, ampak se je brez volje majal na njegovem zibajočem se hrbtu in se klavno lovilo, da bi ne padel z njega.

Tema se je delala pred prihodnostjo. V meglici preživetega je brlela preteklost. Ali je že dolgo, kar je bil Miron Grigorjevič najbogatejši gospodar v soseski? Toda zadnja tri leta so mu izpila moč. Razgubili so se dninarji, devetkrat se je zmanjšal posevek, za ravno takšen in za pijano opotekav, ničvreden denar so šli z dvora voli in konji. Vse je bilo kakor v sanjah. In minilo je kakor židka megla nad Donom. Samo hiša z olepotičenim balkonom in zbledelimi, izrazljanimi napustki je še ostala za spomin. Prejšnje čase je pobe-

Ali kašljate?

Pri nas imamo izborni zdravilo, da vam ustavi kašelj in prehlad.

MANDEL DRUG

15702 WATERLOO RD.

OLAJŠANJE ZA ONE, KI TRPE NA SINUS-U

Ali vi trpite vsled nadleg sinus-a? Poskusite rabiti ta nov produkt, ki se ga prvič nudi javnosti. oSo tableti za prijetno olajšanje.

Razpečevano po CHELY'S MEDICAL PRODUCTS CO.

834 RUDYARD RD., KE 5578
Cleveland, O.

lila sivina gladko rjavino Koršunovlje brade, se pognala na sence in se tam obdržala, izprva kakor bakreni volk na ilovnjači, v čopkih, potlej pa je ugnala rjavo barvo in na zaliscih se je neomajeno naselila solnata sivina; in že se je zajedala, grabila las za lasom in zagospodovala na očelju. Pa tudi v samem Mironu Grigorjeviču se je zagrizeno dajalo dvoje načel: togotila se je rdeča kri, podila na delo, silila sejati, postavljati kolnice, napravljati orodje, bogatejti; toda čedalje pogostejše je prihajala skrb — "Kaj bi neki prideloval. Konec ti bo vzel!" — in obarvala vse z mrtvaško belino brezbriznosti. Dlani njegovih rok, strahotne v svojem brezdelju, niso več prijemale kakor nekoč za kladivo ali ročno žagico, ampak so prazne ležale na kolenih in umazani prsti, od dela štulasti, so trepetali. Starost je prinesla nadležnost. In zemlja je ostala trzna. Na spomlad je šel k njej k neprijazni ženi, iz navade, iz dolžnosti. In letina mu ni napravila veselja, oddal jo je brez grenkobe... Rdeči so konje pobrali, niti z očesom ni trenil. Pred dvema letoma pa za mrvico, za kopicico, ki so jo zmendrali voli, toliko da ni z vilami obdelal žene. "Žrl je Koršunov in se preobjedel, zdaj pa kozla," — so o njem pravili sosede.

Pantelej Prokofjevič je prikrucal domov in legel na klup. Sesljalo ga je pod žličko in v grlo mu je silila zbadajoča medlina. Ko je povečerjal, je poprosil staro, naj mu prinese nasoljene lubenice. Pojedel je rezino, zadrgetal in komaj prilezel do peči. Proti jutru je že ležal v omedlevici, kuhala ga je vročinska bolezen, ga pahnila v nezavest. Kri mu je opekla ustnice, da so mu razpokale, obraz mu je porumenel, beločnica se mu je prepregla v modrikasto sklenino. Babica Drozdina mu je puščala kri in mu nacedila iz žile na roki dva kroznika kakor brezova smola črne tekočine. Toda zavest se mu ni vrnila, samo obraz mu je sinjkasto pobledel in širje so se odprla črna usta, ki so hropihajoč lovila sapo.

20
24 januarja je Ivan Aleksejevič odšel v Vešensko na poziv predsednika okrožnega revolucionarnega odbora. Proti večeru naj bi se vrnil. Čakali so ga. Miška Koševoj je sedel v zapu-

B. J. RADIO SERVICE
1363 E. 45 St. — HE 3028

SOUND SYSTEM
INDOOR—OUTDOOR

Prvovrstna popravila na vseh vrst radio aparatov

Tubes, Radios, Rec. Players
Vse delo jamčeno

EKSKLUZIVNO
THOR
MAYTAG
APEX
POPRAVILA—DELI

DELO JAMČENO
Vam izposodimo pralni stroj za čas, ko vašega popravljamo.
NA ZAPADNI STRANI:
OL 1515
NA VZHODNI STRANI:
MI 3595

šenci Mohovlji hiši, v nekdanjem gospodarstvenem kabinetu, za pisalno mizo, široko kakor zakonska postelja. Na okenski polici (v sobi je bil en sam stol) je na pol ležal miličar Olšanov, poslan iz Vešenske. Molče je kadil, pljuval na daleč in umetalno in vsako pot s pljunkom zadel drugo pečnico v modlasti peči. Za oknom je visela meglica zvezdne noči. Počivala je odmevajoča ledena tišina. Miška je podpisoval zapisnik preiskave pri Stepanu Astahovu in poredkoma pogledoval proti oknu na javorove veje, pocukrane z ivjem.

Pred vežo je šel nekdo mimo k njemu v pisarno. Segel mi je v roko in dejal: "Sedite tovariš." To ti je okrožni! Kako pa je bilo prej? Generalmajor! Kako je bilo treba stati pred njim, a? To ti je one, naša mila oblast! Vsi smo enaki!

Grigorij ni spremljal njegovega oživelega, srečnega obraza, stopicanja ob mizi in zavzetega govorjenja. Poberal je:

— Kaj pa si tako blažen, Aleksejev?

— Kako — kaj — Ivanu Aleksejeviču je zatrepetala z luknjico pretisnjena brada.

— Človeka so priznali v meni, pa naj bi ne bil vesel? Roko mi je dal kakor sebi enakemu, me posadil...

— Generali so v zadnje čase tudi zlezli iz lupin in hodili gor-
lorok. — Grigorij se je z re-

se ne razpovedal. — Stopil sem k njemu v pisarno. Segel mi je v roko in dejal: "Sedite tovariš." To ti je okrožni! Kako pa je bilo prej? Generalmajor! Kako je bilo treba stati pred njim, a? To ti je one, naša mila oblast! Vsi smo enaki!

Grigorij ni spremljal njegovega oživelega, srečnega obraza, stopicanja ob mizi in zavzetega govorjenja. Poberal je:

— Kaj pa si tako blažen, Aleksejev?

— Kako — kaj — Ivanu Aleksejeviču je zatrepetala z luknjico pretisnjena brada.

— Človeka so priznali v meni, pa naj bi ne bil vesel? Roko mi je dal kakor sebi enakemu, me posadil...

— Generali so v zadnje čase tudi zlezli iz lupin in hodili gor-
lorok. — Grigorij se je z re-

se ne razpovedal. — Stopil sem k njemu v pisarno. Segel mi je v roko in dejal: "Sedite tovariš." To ti je okrožni! Kako pa je bilo prej? Generalmajor! Kako je bilo treba stati pred njim, a? To ti je one, naša mila oblast! Vsi smo enaki!

Grigorij ni spremljal njegovega oživelega, srečnega obraza, stopicanja ob mizi in zavzetega govorjenja. Poberal je:

— Kaj pa si tako blažen, Aleksejev?

— Kako — kaj — Ivanu Aleksejeviču je zatrepetala z luknjico pretisnjena brada.

— Človeka so priznali v meni, pa naj bi ne bil vesel? Roko mi je dal kakor sebi enakemu, me posadil...

— Generali so v zadnje čase tudi zlezli iz lupin in hodili gor-
lorok. — Grigorij se je z re-

se ne razpovedal. — Stopil sem k njemu v pisarno. Segel mi je v roko in dejal: "Sedite tovariš." To ti je okrožni! Kako pa je bilo prej? Generalmajor! Kako je bilo treba stati pred njim, a? To ti je one, naša mila oblast! Vsi smo enaki!

Grigorij ni spremljal njegovega oživelega, srečnega obraza, stopicanja ob mizi in zavzetega govorjenja. Poberal je:

— Kaj pa si tako blažen, Aleksejev?

— Kako — kaj — Ivanu Aleksejeviču je zatrepetala z luknjico pretisnjena brada.

— Človeka so priznali v meni, pa naj bi ne bil vesel? Roko mi je dal kakor sebi enakemu, me posadil...

— Generali so v zadnje čase tudi zlezli iz lupin in hodili gor-
lorok. — Grigorij se je z re-

se ne razpovedal. — Stopil sem k njemu v pisarno. Segel mi je v roko in dejal: "Sedite tovariš." To ti je okrožni! Kako pa je bilo prej? Generalmajor! Kako je bilo treba stati pred njim, a? To ti je one, naša mila oblast! Vsi smo enaki!

Grigorij ni spremljal njegovega oživelega, srečnega obraza, stopicanja ob mizi in zavzetega govorjenja. Poberal je:

— Kaj pa si tako blažen, Aleksejev?

— Kako — kaj — Ivanu Aleksejeviču je zatrepetala z luknjico pretisnjena brada.

— Človeka so priznali v meni, pa naj bi ne bil vesel? Roko mi je dal kakor sebi enakemu, me posadil...

— Generali so v zadnje čase tudi zlezli iz lupin in hodili gor-
lorok. — Grigorij se je z re-

se ne razpovedal. — Stopil sem k njemu v pisarno. Segel mi je v roko in dejal: "Sedite tovariš." To ti je okrožni! Kako pa je bilo prej? Generalmajor! Kako je bilo treba stati pred njim, a? To ti je one, naša mila oblast! Vsi smo enaki!

Grigorij ni spremljal njegovega oživelega, srečnega obraza, stopicanja ob mizi in zavzetega govorjenja. Poberal je:

— Kaj pa si tako blažen, Aleksejev?

— Kako — kaj — Ivanu Aleksejeviču je zatrepetala z luknjico pretisnjena brada.

— Človeka so priznali v meni, pa naj bi ne bil vesel? Roko mi je dal kakor sebi enakemu, me posadil...

— Generali so v zadnje čase tudi zlezli iz lupin in hodili gor-
lorok. — Grigorij se je z re-

se ne razpovedal. — Stopil sem k njemu v pisarno. Segel mi je v roko in dejal: "Sedite tovariš." To ti je okrožni! Kako pa je bilo prej? Generalmajor! Kako je bilo treba stati pred njim, a? To ti je one, naša mila oblast! Vsi smo enaki!

Grigorij ni spremljal njegovega oživelega, srečnega obraza, stopicanja ob mizi in zavzetega govorjenja. Poberal je:

— Kaj pa si tako blažen, Aleksejev?

— Kako — kaj — Ivanu Aleksejeviču je zatrepetala z luknjico pretisnjena brada.

— Človeka so priznali v meni, pa naj bi ne bil vesel? Roko mi je dal kakor sebi enakemu, me posadil...

— Generali so v zadnje čase tudi zlezli iz lupin in hodili gor-
lorok. — Grigorij se je z re-

se ne razpovedal. — Stopil sem k njemu v pisarno. Segel mi je v roko in dejal: "Sedite tovariš." To ti je okrožni! Kako pa je bilo prej? Generalmajor! Kako je bilo treba stati pred njim, a? To ti je one, naša mila oblast! Vsi smo enaki!

Grigorij ni spremljal njegovega oživelega, srečnega obraza, stopicanja ob mizi in zavzetega govorjenja. Poberal je:

— Kaj pa si tako blažen, Aleksejev?

— Kako — kaj — Ivanu Aleksejeviču je zatrepetala z luknjico pretisnjena brada.

— Človeka so priznali v meni, pa naj bi ne bil vesel? Roko mi je dal kakor sebi enakemu, me posadil...

— Generali so v zadnje čase tudi zlezli iz lupin in hodili gor-
lorok. — Grigorij se je z re-

se ne razpovedal. — Stopil sem k njemu v pisarno. Segel mi je v roko in dejal: "Sedite tovariš." To ti je okrožni! Kako pa je bilo prej? Generalmajor! Kako je bilo treba stati pred njim, a? To ti je one, naša mila oblast! Vsi smo enaki!

Grigorij ni spremljal njegovega oživelega, srečnega obraza, stopicanja ob mizi in zavzetega govorjenja. Poberal je:

— Kaj pa si tako blažen, Aleksejev?

— Kako — kaj — Ivanu Aleksejeviču je zatrepetala z luknjico pretisnjena brada.

— Človeka so priznali v meni, pa naj bi ne bil vesel? Roko mi je dal kakor sebi enakemu, me posadil...

— Generali so v zadnje čase tudi zlezli iz lupin in hodili gor-
lorok. — Grigorij se je z re-

se ne razpovedal. — Stopil sem k njemu v pisarno. Segel mi je v roko in dejal: "Sedite tovariš." To ti je okrožni! Kako pa je bilo prej? Generalmajor! Kako je bilo treba stati pred njim, a? To ti je one, naša mila oblast! Vsi smo enaki!

Grigorij ni spremljal njegovega oživelega, srečnega obraza, stopicanja ob mizi in zavzetega govorjenja. Poberal je:

— Kaj pa si tako blažen, Aleksejev?

— Kako — kaj — Ivanu Aleksejeviču je zatrepetala z luknjico pretisnjena brada.

— Človeka so priznali v meni, pa naj bi ne bil vesel? Roko mi je dal kakor sebi enakemu, me posadil...

— Generali so v zadnje čase tudi zlezli iz lupin in hodili gor-
lorok. — Grigorij se je z re-

se ne razpovedal. — Stopil sem k njemu v pisarno. Segel mi je v roko in dejal: "Sedite tovariš." To ti je okrožni! Kako pa je bilo prej? Generalmajor! Kako je bilo treba stati pred njim, a? To ti je one, naša mila oblast! Vsi smo enaki!

Grigorij ni spremljal njegovega oživelega, srečnega obraza, stopicanja ob mizi in zavzetega govorjenja. Poberal je:

— Kaj pa si tako blažen, Aleksejev?

— Kako — kaj — Ivanu Aleksejeviču je zatrepetala z luknjico pretisnjena brada.

— Človeka so priznali v meni, pa naj bi ne bil vesel? Roko mi je dal kakor sebi enakemu, me posadil...

— Generali so v zadnje čase tudi zlezli iz lupin in hodili gor-
lorok. — Grigorij se je z re-

se ne razpovedal. — Stopil sem k njemu v pisarno. Segel mi je v roko in dejal: "Sedite tovariš." To ti je okrožni! Kako pa je bilo prej? Generalmajor! Kako je bilo treba stati pred njim, a? To ti je one, naša mila oblast! Vsi smo enaki!

Grigorij ni spremljal njegovega oživelega, srečnega obraza, stopicanja ob mizi in zavzetega govorjenja. Poberal je:

— Kaj pa si tako blažen, Aleksejev?

— Kako — kaj — Ivanu Aleksejeviču je zatrepetala z luknjico pretisnjena brada.

— Človeka so priznali v meni, pa naj bi ne bil vesel? Roko mi je dal kakor sebi enakemu, me posadil...

— Generali so v zadnje čase tudi zlezli iz lupin in hodili gor-
lorok. — Grigorij se je z re-

se ne razpovedal. — Stopil sem k njemu v pisarno. Segel mi je v roko in dejal: "Sedite tovariš." To ti je okrožni! Kako pa je bilo prej? Generalmajor! Kako je bilo treba stati pred njim, a? To ti je one, naša mila oblast! Vsi smo enaki!

Grigorij ni spremljal njegovega oživelega, srečnega obraza, stopicanja ob mizi in zavzetega govorjenja. Poberal je:

— Kaj pa si tako blažen, Aleksejev?

— Kako — kaj — Ivanu Aleksejeviču je zatrepetala z luknjico pretisnjena brada.

— Človeka so priznali v meni, pa naj bi ne bil vesel? Roko mi je dal kakor sebi enakemu, me posadil...

— Generali so v zadnje čase tudi zlezli iz lupin in hodili gor-
lorok. — Grigorij se je z re-

se ne razpovedal. — Stopil sem k njemu v pisarno. Segel mi je v roko in dejal: "Sedite tovariš." To ti je okrožni! Kako pa je bilo prej? Generalmajor! Kako je bilo treba stati pred njim, a? To ti je one, naša mila oblast! Vsi smo enaki!

Grigorij ni spremljal njegovega oživelega, srečnega obraza, stopicanja ob mizi in zavzetega govorjenja. Poberal je:

— Kaj pa si tako blažen, Aleksejev?

— Kako — kaj — Ivanu Aleksejeviču je zatrepetala z luknjico pretisnjena brada.

— Človeka so priznali v meni, pa naj bi ne bil vesel? Roko mi je dal kakor sebi enakemu, me posadil...

— Generali so v zadnje čase tudi zlezli iz lupin in hodili gor-
lorok. — Grigorij se je z re-

se ne razpovedal. — Stopil sem k njemu v pisarno. Segel mi je v roko in dejal: "Sedite tovariš." To ti je okrožni! Kako pa je bilo prej? Generalmajor! Kako je bilo treba stati pred njim, a? To ti je one, naša mila oblast! Vsi smo enaki!

Grigorij ni spremljal njegovega oživelega, srečnega obraza, stopicanja ob mizi in zavzetega govorjenja. Poberal je:

— Kaj pa si tako blažen, Aleksejev?

— Kako — kaj — Ivanu Aleksejeviču je zatrepetala z luknjico pretisnjena brada.

— Človeka so priznali v meni, pa naj bi ne bil vesel? Roko mi je dal kakor sebi enakemu, me posadil...

— Generali so v zadnje čase tudi zlezli iz lupin in hodili gor-
lorok. — Grigorij se je z re-

HENRY HOPES

se ne razpovedal. — Stopil sem k njemu v pisarno. Segel mi je v roko in dejal: "Sedite tovariš." To ti je okrožni! Kako pa je bilo prej? Generalmajor! Kako je bilo treba stati pred njim, a? To ti je one, naša mila oblast! Vsi smo enaki!

Grigorij ni spremljal njegovega oživelega, srečnega obraza, stopicanja ob mizi in zavzetega govorjenja. Poberal je:

— Kaj pa si tako blažen, Aleksejev?

— Kako — kaj — Ivanu Aleksejeviču je zatrepetala z luknjico pretisnjena brada.

— Človeka so priznali v meni, pa naj bi ne bil vesel? Roko mi je dal kakor sebi enakemu, me posadil...

— Generali so v zadnje čase tudi zlezli iz lupin in hodili gor-
lorok. — Grigorij se je z re-

se ne razpovedal. — Stopil sem k njemu v pisarno. Segel mi je v roko in dejal: "Sedite tovariš." To ti je okrožni! Kako pa je bilo prej? Generalmajor! Kako je bilo treba stati pred njim, a? To ti je one, naša mila oblast! Vsi smo enaki!

Grigorij ni spremljal njegovega oživelega, srečnega obraza, stopicanja ob mizi in zavzetega govorjenja. Poberal je:

— Kaj pa si tako blažen, Aleksejev?

— Kako — kaj — Ivanu Aleksejeviču je zatrepetala z luknjico pretisnjena brada.

— Človeka so priznali v meni, pa naj bi ne bil vesel? Roko mi je dal kakor sebi enakemu, me posadil...

— Generali so v zadnje čase tudi zlezli iz lupin in hodili gor-
lorok. — Grigorij se je z re-

se ne razpovedal. — Stopil sem k njemu v pisarno. Segel mi je v roko in dejal: "Sedite tovariš." To ti je okrožni! Kako pa je bilo prej? Generalmajor! Kako je bilo treba stati pred njim, a? To ti je one, naša mila oblast! Vsi smo enaki!

Grigorij ni spremljal njegovega oživelega, srečnega obraza, stopicanja ob mizi in zavzetega govorjenja. Poberal je:

— Kaj pa si tako blažen, Aleksejev?

— Kako — kaj — Ivanu Aleksejeviču je zatrepetala z luknjico pretisnjena brada.

— Človeka so priznali v meni, pa naj bi ne bil vesel? Roko mi je dal kakor sebi enakemu, me posadil...

— Generali so v zadnje čase tudi zlezli iz lupin in hodili gor-
lorok. — Grigorij se je z re-

se ne razpovedal. — Stopil sem k njemu v pisarno. Segel mi je v roko in dejal: "Sedite tovariš." To ti je okrožni! Kako pa je bilo prej? Generalmajor! Kako je bilo treba stati pred njim, a? To ti je one, naša mila oblast! Vsi smo enaki!

Grigorij ni spremljal njegovega oživelega, srečnega obraza, stopicanja ob mizi in zavzetega govorjenja. Poberal je:

— Kaj pa si tako blažen, Aleksejev?

— Kako — kaj — Ivanu Aleksejeviču je zatrepetala z luknjico pretisnjena brada.

— Človeka so priznali v meni, pa naj bi ne bil vesel? Roko mi je dal kakor sebi enakemu, me posadil...

— Generali so v zadnje čase tudi zlezli iz lupin in hodili gor-
lorok. — Grigorij se je z re-

se ne razpovedal. — Stopil sem k njemu v pisarno. Segel mi je v roko in dejal: "Sedite tovariš." To ti je okrožni! Kako pa je bilo prej? Generalmajor! Kako je bilo treba stati pred njim, a? To ti je one, naša mila oblast! Vsi smo enaki!

Grigorij ni spremljal njegovega oživelega, srečnega obraza, stopicanja ob mizi in zavzetega govorjenja. Poberal je:

— Kaj pa si tako blažen, Aleksejev?

— Kako — kaj — Ivanu Aleksejeviču je zatrepetala z luknjico pretisnjena brada.

— Človeka so priznali v meni, pa naj bi ne bil vesel? Roko mi je dal kakor sebi enakemu, me posadil...

— Generali so v zadnje čase tudi zlezli iz lupin in hodili gor-
lorok. — Grigorij se je z re-

se ne razpovedal. — Stopil sem k njemu v pisarno. Segel mi je v roko in dejal: "Sedite tovariš." To ti je okrožni! Kako pa je bilo prej? Generalmajor! Kako je bilo treba stati pred njim, a? To ti je one, naša mila oblast! Vsi smo enaki!